

Och ville jämt so här bevira
Och vara skyldig den åt sig
i vär

Likrom en ton den andra följer.
Så härra hyssar följarsätt
Den ena sig y längre därtill
En till den förra klinget hört.
C. Pettersen Thurstun

Den släende Krigaren

Försmunen var en blodiga
Det var på Lema strand
De slagnas rista anledrag
Ren tyrtat after hand
Det marknade kring land och
Och lung var natten som en y

Vid bräden af den dunkla n
Som skodet dagens strid
En gammal krigare man så
En man från høglands tid
Hans panna lög mot handen
Hans kjeand var blek hans barn
färbled
Och han en van som kunde f

Hans rista af keds art
Öfvar den jord han bläde på
Önåtkad fester jord
Hans Hanbygd Volgas bälga skar
En hatat främling här han var;

Hans äga lyftes upp i bland
Gjett slach namn och natt
Dä samma stätt på samma sand
Helt nära där han satt
Ön halft-färdtelnad ynglingⁿ låg
Han sag på honom när han sag

När kulen kven och när striden
När bodus blod ran varm
När vreckens eld de möte varan
Och prövat svar och arm

När sige ej den unga strid
Du hät den gamla kämpen för

Men natten skrider mer och
Ökan här ett arlags russ
Och monen går ur moln och

Dä rygs en jule stätt där vid str
En uran flika rar i land

En fridlös valnad lix han st
I spardär döden gätt
Han jik från lik ditt lik och
Han lyktes gråta blåt
Hvad hopnad hannes tyrla to
Den gamle makt ur daval

Doch mera nytt för var minut
För varje steg han tog
Och mera fridfullt en förut
Hans rörsna äga tog
En aning gref hans hjerta vrist
Han tycktes veta vad han mist

Han tecktes vänta och han kom
rom om ett hufvud han hört
Så tydligt, så långt, så virst rom om
En aning hanne förl
Hon kom vid monens bleka skin
Hon såg den falna rosensten ren

Hon såg och ropte högt hennes namn
Men fick ej svar igen
Hon sköck emot hon öppna fann

Men stads ymer i den
Hans genomsträngna bröst var kallt
Och stumt var allt försvinnat allt

Då reger rangmäns fält en tar
Hypri den gamles hand

Då lulle han ett v. l. vass i, som
Fjerran midnattens viden

Då stod han upp ett steg han tog
Och han till flitens fält ut drog;
Med träd och huss rörsna blif
Hans arde sig fjerdan

Du tar rom ur hans äga ytt
hög mening lag i den
Och när till flitens fält han hann
Och fält ut drog vad tängte han

för den förtråligt lycker sin lilla skära vän
 ga naturen är glädje den sorgen slasi jelskan
 skillar sinna spradar hun är en lifad sjelfsk
 När naturen oven ^{Karlensbrunn} katar och kallar oss till
 Då samlas våra satar och kanner gjältens tid
 i fura rinner lura står riktad på hans svärd
 att en lifnad lilla är en mitt rumm i en aftersid
 När blott och blunder fjun utur kanonen fjun
 och härj och dalar gunga innunder räck och olum
 Då draga vi tillbaka himn till vår edla jorck
 för lapa för en maha och frihet i nard
 Trögens bryndet skallar hrad kleng af
 Jegerkon friskt mvel i brättet svallar och
 rekert är mitt mod kam fionch og nära i
 greset biter och den andagang vi svara
 om och sa emat syu. slut

C. P. Pettersson den 25/1 1901

En skärleksvisa.

Jag gick mig utåt den olengrönnen lund och ut
 träffar vänner uti aftens tunden det var så kärligt
 uti naturen och vinden spelade sa färgsammelt
 Tytt jag har utta rovt dittu kärlek och karmen husken
 sig sagta kärlek på grönnan moten i bland blannor
 Låm upp fjöden lät tinner ljuska som vindm
 jag vill dig bjuda skrinn har dig luskat vinn har
 narat sig varfodkanner och sa rent i glitt
 Min far och mor har mig stängt förkunnat at
 jag skall toga minna arck tillbaka och sikt
 skanka burt bode hord och bjorta at en sara
 fottig alkia som du är Till du ej? toga skinn
 arck tillbaka råfar du fionat på oliren tred
 du far ej ärfa blund sygken mång om du ej
 vill förutbrar rod af ja min foder och go min
 moder ja min syersskinnin hradt nu rorer
 till lilla vänner min ojämn aft ror
 ine är C. P. Pettersson

Melodi

Är en fattig ung sjöman

1 vär

När jag nu jung vill som här
i unga hjärta till, hur jag orkyl-
igt lida fått, att en som nardra
blef min lät

2 vär

När fästa gungen jag dig rog
du stragst för minna fäter lög
du då så vänligt mot mig log
men sedan sedan grymt bedrog

3 vär

Du svar att alltid älska mig
du satte jag min tra till dig
men och min glädje blif va kort
du får en annan mig glät^m bart

4 vär

15.

naturligtvis dessa haft det
om händelsen gör hon för se
harnsterfel af mina föräldrar
han grelar på mej hon grelar
på mej grelar på mej för jag
föräldrar hon grelar på mej
Ja maten han lagar med
starkhet hon hon ser jag små
kar du knapast men chiker dess
mer för det jag är smed.

Efter Balen:

Ännu i drömmen kunde jag hän
se se sveva i slansen stöd vid
min arm ögannen glänsa läpp
arna le kinden bejuts af radnad
så varm minne du fagra
undun ej vik tjura mitt öra

Hvarför Maja ick blif gift

1 v

Maja var en löss på tre och fyra värar
En kvinna af det slag som Karlarna bedömas
Till henne kom en skräddare
Som alltid ha en lysande
Älska må du skräddarn se
Och Maja svare ja
2 v

Skomakarn mitti mot var här för
länge redan Den spretten rade
han den står jag bidden
Redan På Majas fötter tog
han mitt jag älskar Dig hur
du förtätlit Sedan kängor skal
du ha Och Maja svare ja
3 v

En mikare han kommer till
henne med en låda Så blif
han åter här och glämda bärte

Den bästa Smakans fru får
vaning gran ttan rade tag
en radan man Det tror
jag nog han se och se
ich rukade, ock ja
4 v

Så kam en kaxig rne gi
fram Den rambola vegen
Du han fik henne se
stärna han förligen
Och smedens hjärta bärjör
rtu Som prerten när Den
bläser på Vid eld och gnir
han svar Och åter blif han ha
5 v

Men ick nog med Det, en
bagare hos Pelle. Lik bara pr
ramma rack och gick till ram
ställe Och när han kom med
bullen varm Så hjärtals

8 v
lag i fihuns barn. Och
och ro vit för och hvit han är
Och han blif Järligt kär
6 v

Urmakaren en dag رکad hennes
klaka roka. Härro härrar vi
kun ra i rucka. Ett radant er
sag göra han Till ni ej ha
en radan man En radan
kanst man uter sig
Så han och han blif kär
7 v

En dag gick Mary ut han
kastat sinna plätkor
Till staket på ett barn plätkaga
er och rikar. Nu tänkte han
sag kom tar Till man en
radan daglig karl. Så ståtligt
han na hänger där. Nu blif
han right här

En roarnare kom från till
maga härom dagen, med hennes
pararalle, han blif också betagen
Jag älskar er och här min bön
En spinrock får vi i kvat härn
Som svarar rut så svarafarna ra
Hon tucka och sa ja
9 v

En dag ra tog det eld i
magas skarsinspipa. Ett
ratarn. Så kom det han er
hvar begripa han skräll och
ra, jag är konstnär jag pip
för part markt dit. Och märta
e jag blir han ra han svara ja
och ja

10 v
En galdr med kam en dag på
Den tjara tanken oft komur
tuga ut, ram insatt var ja

hanken Till Majas så de kan
rum så En ring af guld Det
skall du få Och pengur är ju
bra att ha han fik en kyss
Och ja 11^v

En tappetvare samman täng
kan släppa Till hånne kom
en dag att hal i vagnen proppa
Till honom så de kan som
så Besarar för du lida på
och släppa nejagge på här
och där Och han blif ater
12^v här

Till Maja som en kallbärmen
med råkar han sata för sig
själf Den där tar jag på pläcken
kallbärmen fik ett valdet sally här
flaka rer du evanska täng
För tian sek jag om dagar

här Nu blif kan riktigt
13^v
Brefvarare var dag med bref
här Maja iucken
Su kungliga pärtvärhet aldrig
har ut macken så många bref
vel ingen får San uppå
Stockholms gattor går Och ing
måncka är så här Sam liden
14^v Maja är

En friare gick ioden understa
och vänta Den tredje vände
om han blot på Torren glän
Den fjärde som minnet är rind
han bar och knoga på ett stöd
Med detta slog han Järren ut
Och nu tog präjden slut
15^v

By nogon pärtman vill med Maja
ha att göra By häther mer kan kan

ett muntligt hjärta rovar. Nu får
han gå där utan kurl
Får det han inte trogen var
tän reger för sig själv så här
Jag var förmodat här
O. J. Peterson